

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

לפני כב' השופט אבי כהן

תובע

אהוד ברק
ע"י ב"כ עוה"ד עודד גזית

נגד

נתבע

מרקו למברטו
ע"י ב"כ עוה"ד מרי אביב

פסק דין

1
2 לפניי תביעה כספית ע"ס 400,000 ₪ בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן –
3 "החוק"), בגין סדרת פרסומים דיבתיים שפרסם והפיץ והדהד הנתבע על התובע (ראש ממשלה
4 לשעבר, שר ביטחון לשעבר ורמטכ"ל לשעבר), במהלך השנים 2020 עד 2024 ובעיקר ברשת
5 החברתית X (לשעבר טוויטר) לאלפי עוקביו, תחילה ולאורך כל הזמן הזה על כך שהתובע הוא
6 פדופיל כביכול (שהיה מעורב בפעילות הפדופילית של חברו המוכר והמנוח מארה"ב ג'פרי אפשטיין),
7 ובהמשך ולאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל ביום 7.10.2023, גם על כך שהתובע הוא בוגד כביכול
8 במדינת ישראל (בעל קשרים מפוקפקים ובוגדניים כביכול עם החמאס). סכום התביעה נתבע כפיצוי
9 ללא הוכחת נזק עפ"י החוק.

10
11 בראשית הדברים אתיחס לנושא הייצוג המשפטי של הנתבע. הנתבע בחר, באופן מודע, מתוכנן
12 ומכוון להתנהל רוב הזמן בתיק ללא ייצוג משפטי של עו"ד, הגם שייצוג משפטי היה זמין ונגיש לו.
13 וכך, כתב ההגנה הוגש ללא ייצוג עו"ד (הגם שלהתרשמותי מצורתו הנתבע קיבל סיוע משפטי כזה
14 או אחר). לדיון קדם המשפט התייצב הנתבע ללא ייצוג עו"ד, וכששאלתי אותו מדוע, השיב: "...אני
15 לא מאמין בשום בן-אדם שייצג אותי כמו שאני הייתי רוצה, אז אני מעדיף לעשות את זה לבד
16 להתמודד לבד עם כל המשתמע מכך..." (בעמ' 1 לתמליל הקדם שלהלן). אח"כ, ביום 14.5.2025
17 החלה לייצגו בתיק עו"ד מרי אביב (עפ"י יפוי כוח מיום 12.5.2025), והגישה מטעמו ביום 31.5.2025
18 (באיחור) רשימת עדים ותצהיר גילוי מסמכים, וביום 12.6.2025 בקשה לביטול חיובו בהוצאות
19 לטובת אוצר המדינה (שנדחתה על הסף ולא הוגשה בקשה חדשה, למרות שאפשרתי בהחלטתי מיום
20 12.6.2025 הגשתה). בהמשך (ביום 18.8.2025) הגישה ב"כ הנתבע את תצהיר העדות הראשית הנ"ל
21 של הנתבע, שאותו גם אימתה. ואז, יום אחד לפני דיון ההוכחות, הגישה ב"כ הנתבע בקשה לשחררה
22 מייצוג הנתבע בנימוק שהוא מעוניין לייצג את עצמו, ובהחלטתי מאותו יום (31.12.2025) קבעתי
23 שבנסיבות על עוה"ד להגיע לדיון ההוכחות הקבוע למחרת היום ובמעמד הדיון אחליט אם לשחררה
24 מייצוג הנתבע, וכך היה. במעמד דיון ההוכחות התעקש הנתבע לייצג את עצמו, חרף המלצתי וחרף
25 נכונותה של עוה"ד להמשיך לייצגו גם בדיון, ולפיכך החלטתי לכבד את בחירת הנתבע ולא לכפות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-10-2560 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1 עליו את המשך הייצוג, הגם שציינתי שאני סבור שהנתבע טועה בכך. עוה"ד נותרה באולם כצופה
2 (ולא כמייצגת) בזמן דיון ההוכחות אך לא לקחה בו חלק. אלא שלאחר דיון ההוכחות ועפ"י בחירת
3 ובקשת הנתבע, שוב חזרה אותה עו"ד לייצגו והגישה בשמו את סיכומיו בכתב.
4

הליכים עיקריים בתיק

1. כתבי טענות שהוגשו

- 5
6
7
8
9 1.1. ביום 1.10.2024 הוגש כתב תבעה.
10 1.2. ביום 5.12.2024 הוגש כתב הגנה.
11 1.3. ביום 24.12.2024 הוגש כתב תשובה.
12

2. ראיות שהוגשו

- 13
14
15 2.1. ביום 8.6.2025 הוריתי לצדדים להגיש תצהירי עדות ראשית של שניהם בלבד (התובע
16 תחילה ואח"כ הנתבע), בהתאם לרשימות העדים מטעם שניהם, לפיהן רק שניהם יהיו
17 עדים בתיק זה.
18 2.2. ביום 16.7.2025 הוגש מטעם התובע תצהיר עדות ראשית מאותו יום של התובע.
19 2.3. ביום 18.8.2025 הוגש מטעם הנתבע תצהיר עדות ראשית מיום 17.8.2025 של הנתבע.
20

3. דיונים שנערכו

- 21
22
23 3.1. ביום 24.4.2025 נערך דיון קדם משפט.
24
25 3.1.1. הדיון הוקלט במערכת תיעוד דיונים, כך שקיים קובץ שמע המהווה את פרוטוקול
26 הדיון, ובנוסף ביום 5.5.2025 נסרק תמליל הדיון כמסמך עזר (להלן – "תמליל
27 הקדם").
28 3.1.2. בדיון חקרתי עפ"י סמכותי בקדם משפט, תחילה את התובע (ראו בעמ' 4-9 לתמליל)
29 ואח"כ את הנתבע (ראו בעמ' 9-17 לתמליל).
30
31
32
33
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-10-2560 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1 3.2. ביום 1.1.2026 נערך דיון הוכחות.

2

3 3.2.1. הדיון הוקלט במערכת תיעוד דיונים, כך שקיים קובץ שמע המהווה את פרוטוקול

4 הדיון, ובנוסף ביום 26.1.2026 נסרק תמליל הדיון כמסמך עזר (להלן – "תמליל

5 ההוכחות").

6 3.2.2. בדיון העידו ונחקרו **שני עדים**: תחילה התובע עצמו כעד יחיד מטעם עצמו (ראו בעמ' 7

8 19-5 לתמליל) ואח"כ הנתבע עצמו כעד יחיד מטעם עצמו (ראו בעמ' 19-29 לתמליל).

8

9 **4. סיכומים בכתב שהוגשו**

10

11 4.1. ביום 1.1.2026 (לאחר הדיון מאותו יום) נתתי החלטה ובה הוראות לגבי מועד ואופן הגשת

12 סיכומים מטעם הצדדים.

13 4.2. ביום 5.2.2026 הוגשו סיכומים עיקריים מטעם התובע.

14 4.3. ביום 22.2.2026 הוגשו סיכומים מטעם הנתבע.

15 4.4. ביום 26.2.2026 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובע.

16

17 **דיון והכרעה**

18

19 דין התביעה להתקבל, באופן חלקי.

20

21 **5. מתקיים בפרסומים יסוד הפרסום**

22

23 5.1. יסוד "הפרסום" ההכרחי לפי סעיף 2 לחוק לעילת תביעה בגין לשון הרע מתקיים בבירור,

24 עקב תפוצתם הרבה של הפרסומים מושא התביעה בקרב אלפי עוקביו של הנתבע ברשת

25 החברתית, והנתבע גם לא חולק על כך ואינו מעלה כל טענה לגבי יסוד זה.

26

27 **6. הפרסומים מהווים "לשון הרע" בהתאם להגדרת ביטוי זה בסעיף 1 לחוק**

28

29 6.1. הנתבע לא טען בכתב הגנתו שהפרסומים אינם מהווים לשון הרע, וגם בסיכומיו הוא לא

30 טען זאת. די בכך על מנת לקבוע, על דרך היעדר הכחשת הנתבען ע"י התובע בכתב התביעה,

31 שמדובר בפרסומים המהווים לשון הרע במובן החוק.

32

33 6.2. מכל מקום ומעל הצורך למעשה, מצאתי לקבל את טענת התובע כי הפרסומים מושא

34 התביעה עלולים "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-10-2560 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1 מצדם" [סעיף 1(1) לחוק] וכן עלולים "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
2 המיוחסים לו" [סעיף 1(2) לחוק]. פסיקת ביהמ"ש העליון קבעה שיש להוכיח פגיעה
3 פוטנציאלית של הפרסום הנדון עפ"י אמת מידה אובייקטיבית, כך שאין מדובר בהוכחת
4 פגיעה קונקרטית וממשית בתובע עפ"י אמת מידה סובייקטיבית [ראו למשל ע"א 8345/08
5 עו"ד בן נתן נ' מוחמד בכרי, פ"ד סה (1) 567 (פורסם בנבו, 27.7.2011)]. אין להבנתי כל
6 ספק, כי, עפ"י אמת מידה אובייקטיבית זו, פרסומים כה רבים, חוזרים ומתמשכים על
7 אודות היותו של התובע פדופיל ועל אודות היותו של התובע בוגד במדינת ישראל יחד
8 חמאס (אויבה המר של ישראל) בימים של מלחמת חרבות ברזל, הם פרסומים דיבתיים
9 במובהק בעלי פוטנציאל גדול לפגיעה בתובע, שהוא דמות ציבורית מוכרת מאוד בישראל.
10 מדובר בהאשמות מבין האשמות הקשות והמכוערות ביותר שבהן ניתן להאשים אדם
11 בכלל ואזרח בישראל בפרט, וככאלה, הן ללא ספק עלולות לפגוע בתובע כלשון סעיפים
12 1(1) ו-1(2) הני"ל לחוק. אני סבור כי במדינת ישראל, שהשסע החברתי והפוליטי המצער
13 קיים ומתבטא בה בחריפות בשנים האחרונות, ישנם חלקים בלתי מבוטלים בציבור
14 שעלולים ונוחים להיות מושפעים לרעה מפרסומים דיבתיים כאלה ולהאמין להם (בדיוק
15 כשם שדומה שהנתבע עצמו מאמין בהם בכל ליבו, לדבריו שלו וגם עפ"י התרשמותי), גם
16 מאחר שהפרסומים מושמעים בהתמדה, בשיטתיות ובמשך זמן רב ואולי גם מאחר
17 שהתובע מזוהה עם צד אחד משני צדדי השסע. והרבה מעל הצורך למעשה יצוין, כי התובע
18 העיד, ואני מאמין לעדותו הסבירה הזו, שהפרסומים הללו פגעו בו ובשמו הטוב באופן
19 אישי וקונקרטי, ובעקבותיהם הוא מוצא עצמו נאלץ להתגונן מפני השפעתם הרבה והרעה
20 בחיי היום יום שלו ואף לסבול התנכלויות אישיות של גורמים שונים המוסתים נגדו בשל
21 אותם פרסומים. בהקשר זה אוסיף, כי להבנתי אין בעובדה שהתובע הינו איש ציבור מוכר
22 בישראל כדי לשנות ממסקנתי הני"ל. אמנם ראוי בעת בחינת שאלת היותו של פרסום בגדר
23 "לשון הרע" לקחת בחשבון גם את העובדה שמושא הפרסומים הוא איש ציבור ואת הרצון
24 לאפשר שיח וביקורת ציבוריים על אנשי ציבור דוגמת התובע, אך מסכת הפרסומים
25 הקשים והבוטים שבנדון אינה יכולה להיחשב כשיח וביקורת ציבוריים סבירים
26 ולגיטימיים שראוי לאפשרם ולעודדם במדינה ובאקלים דמוקרטיים כשל מדינת ישראל
27 ולכן לחסנם על הסף מפני תביעה בעילת לשון הרע.

28

29

7. לא מתקיימת "הגנת אמת הפרסום" שבסעיף 14 לחוק

30

7.1. למעשה, הנתבע כלל לא טען לתחולת הגנה זו: אמנם בסעיפים 31 ו-39 לכתב ההגנה נטען

32 באופן כללי וסתמי כי עומדות לנתבע כל ההגנות שבסעיפים 13-15 לחוק (ובדיוק באופן זה

33 נכתב גם בסעיף 32 לתצהיר העדות הראשית של הנתבע), שביניהם סעיף 14 שבנדון, אך

34 בכתב ההגנה ובתצהיר אין כל טענה פוזיטיבית או מפורשת כי תוכן פרסומי הנתבע שבנדון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

- 1 הם אמת, ודי בכך למעשה. זאת ועוד, בסיכומי הנתבע, שבהם מחובת הנתבע היה להבהיר
2 ולפרט היטב את תכני טענות ההגנה שלו ואת הבסיס המשפטי והעובדתי שלהם, אין אפילו
3 טענה לתחולת סעיף 14 לחוק (אין בסיכומיו כל הצגה, ניתוח ויישום מתבקשים של החוק)
4 וגם שם אין כל טענה פוזיטיבית או מפורשת כי תוכן פרסומי הנתבע הם אמת. יוצא, כי
5 מלכתחילה לא טען הנתבע לתחולת הגנת אמת הפרסום, ומכל מקום בסוף הדרך
6 (בסיכומיו) הוא אינו טוען זאת, ולכן הטענה כלל אינה קיימת ולכן אינה טעונה הכרעה
7 שיפוטית.
- 8
- 9 7.2. מעל הצורך וגם מאחר שהתובע כן בחר בסיכומיו להתמודד עם טענת הגנת אמת בפרסום
10 (למרות שזו כלל לא נטענה ולמצער לא קיימת כאמור), אדון ואכריע בה גם אני. אני קובע
11 כי לא הוכחה טענת הגנת אמת בפרסום. ואלו נימוקיי:
- 12
- 13 7.2.1. נטל הוכחת הטענה מוטל על הנתבע, אך הנתבע לא הוכיח אותה בראיות קבילות
14 ומספיקות.
- 15
- 16 7.2.2. בכל הנוגע לפרסומי הנתבע על כך שהתובע בוגד ואף בעל קשרים מפוקפקים
17 ובוגדניים עם חמאס (להלן – "פרסומי בוגד"):
- 18
- 19 7.2.2.1. הנתבע אף לא התיימר להציג עובדות או ראיות לביסוס פרסומי בוגד,
20 ואלו אינן קיימות.
- 21
- 22 7.2.2.2. באופן מביך מאוד, הנתבע הכחיש בעדותו שהוא פרסם לאחר יום הטבח
23 הנורא ופרוץ מלחמת חרבות ברזל ב- 7.10.2023 כי הוא פרסם את פרסומי
24 בוגד, ואח"כ הוא שינה עדותו וטען שהוא רק שכח זאת. כשנשאל תחילה על
25 פרסומי בוגד בדיון ההוכחות הוא הכחיש שפרסם אותם וביקש שיראו לו את
26 הפרסומים הנטענים, וכשהראו לו אותם (הם צורפו באופן גלוי וברור גם
27 לתצהיר התובע), הוא אישר שהוא פרסם אותם ואמר: "אז כנראה שכחתי
28 לגמרי שהוצאתי את המילה בוגד...אני יודע אני מתעסק איתו רק בקטע של
29 הפדופיליה" (ראו בעמ' 23-24 לתמליל ההוכחות), ואח"כ ניסה הנתבע להסביר
30 את שכחתו זו בכך שאת פרסומי פדופיל הוא כל הזמן מפרסם במשך שנים
31 וברצף ואילו את פרסומי בוגד הוא פרסם מעט ובתקופה קצרה יחסית (ראו
32 בעמ' 25 לתמליל ההוכחות). ואמנם, הנתבע בתצהירו אינו מתייחס כלל
33 לפרסומי בוגד, במובן זה שמיוחסת בהם לתובע זיקה בוגדנית לחמאס, אלא
34 בתצהירו יוצא הנתבע נגד פעילות המחאה האנט ממשלתית של התובע, לפני
35 ואחרי אירועי 7.10.2023. ואמנם, עפ"י התרשמותי הישירה מהנתבע, הוא אכן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1 שכן במעמד דיון ההוכחות שפרסם את פרסומי בוגד ותגובותיו בעדותו בדיון
2 זה על אודות אותם פרסומים היו ספונטניות ואותנטיות. אז כיצד ניתן להסביר
3 עובדה מביכה זו, שהרי טענה שאדם בוגד במדינתו בקנוניה עם אויבה המר היא
4 חמורה לא פחות ואולי אף יותר (בהיקף פגיעתה הציבורית הרעה) מאשר טענה
5 שאדם הוא פדופיל, הגם ששתיהן קשות ומכוערות מאוד? כיצד נשכחו מהנתבע
6 פרסומי בוגד? נראה שההסברים האפשריים לשאלה זו אינם מתחום המשפט
7 אלא מתחום הפסיכולוגיה, כאשר להתרשמותי הנתבע חש סלידה ובוז כה
8 עמוקים וממושכים לתובע (במשך שנים ובאופן רצוף מפרסם הנתבע פרסומים
9 דיבתיים קשים על התובע, ובאולם הדיונים הוא דיבר אל התובע בשפה קשה
10 ומזלזלת מאוד: למשל "שיקפוץ ליי" בעמ' 16 לתמליל הקדם; "מה שאתה
11 עושה עכשיו אתה בוכה לשופט, כאילו אתה נמצא בכותל..." בעמ' 6 לתמליל
12 ההוכחות; "אתה משקר בבית המשפט במצח נחושה, וכאילו זה רגיל זה שיגרה
13 אצלך, שאתה מאשים אותי דבר שהוא לא נכון" בעמ' 10 לתמליל ההוכחות,
14 כאשר בהמשך הדיון התברר שזה דווקא כן נכון, דבר שלא גרם לנתבע להתנצל
15 על עדות שאינה אמת או לבטא חרטה או צער), עד שמבחינת הנתבע, התובע
16 הוא אדם כה פסול, שפל ושלילי מבחינה אנושית, עד שכלל לא משנה מבחינת
17 הנתבע מה, מתי וכיצד בדיוק מייחסים לו, משום, שלדעת הנתבע, אדם כה
18 פסול ושלילי כמו התובע ראוי ממילא ותמיד לכל גינוי והוקעה.

19

20 7.2.2.3. לפיכך, ברור לחלוטין שלא הוכח שיש אמת בפרסומי בוגד, ככל שהנתבע
21 התיימר להציג עובדה (להבדיל מדעה) באותם פרסומים.

22

23 7.2.3. בכל הנוגע לפרסומי הנתבע על כך שהתובע פדופיל (להלן – "פרסומי פדופיל"):

24

25 7.2.3.1. הנתבע אישר בעדותו (ראו למשל סעיף 40 לתצהירו וכן דבריו בעמ' 20
26 לתמליל ההוכחות) וכך גם התרשמתי, שהוא הסתמך בפרסומיו על כך שהתובע
27 פדופיל, באופן בלעדי ואך ורק על פרסומים ומסמכים שונים של גורמים אחרים
28 שפורסמו על אודות קשריו של התובע עם ג'פרי אפשטיין המנוח המפורסם
29 מארצות הברית (להלן – "אפשטיין"), בעיקר פרסומים זרים שמקורם
30 בגורמים שונים בחו"ל (להלן – "פרסומי הרקע").

31

32 7.2.3.2. אך פרסומי הרקע כלל אינם מהווים ראיות קבילות עפ"י דיני ראיות
33 (מאחר שהם עדות מפי השמועה) ומכל מקום משקלם הראייתי הוא אפסי,
34 ודאי בהיעדר עדות בפניי של מי שפרסם והכין את פרסומי הרקע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

- 1
2 7.2.3.3. מכל מקום, רוב פרסומי הרקע עצמם וגופם אינם מייחסים לתובע, באופן
3 מפורש (להבדיל מנרמז), מעורבות בפעילות הפדופילית הקשה של אפשטיין. כך
4 למשל אותו פרסום בעיתון הדיילי מירור הבריטי שכלל תצלום מפורסם של
5 התובע בעת כניסתו לדירת אפשטיין בניו יורק עם חם צוואר לצווארו שמסתר
6 חלק מפניו. התובע העיד כי בכתבה באותו עיתון לא יוחסה לו מעורבות/פעילות
7 פדופילית אלא זו אולי רק נרמזה, ומנגד הנתבע לא טען ולא הוכיח אחרת,
8 כאשר הנתבע העיד שהוא כלל אינו קורא אנגלית ולא קרא בעצמו את פרסומי
9 הרקע באנגלית ואינו יודע לומר מה בדיוק כתוב וקיים באותה כתבה (הנתבע
10 העיד כי באופן כללי אחרים אמרו ותיווכו לו מה כוללים פרסומי הרקע).
- 11
12 7.2.3.4. לדברי הנתבע, ההוכחה החותכת מבחינתו לכך שהתובע כן היה מעורב
13 בפעילות הפדופילית של אפשטיין, היא עצם העובדה שהתובע היה חבר קרוב
14 של אפשטיין ונפגש עמו בארה"ב (הנתבע אמר "הוא היה בן בית אצל הפדופיל
15 הכי מזעזע שידעה האנושות מאז ומעולם אז אם הוא לא פדופיל מי פדופיל מי
16 כבוד השופט מי?" בעמ' 15 לתמליל הקדם, והנתבע גם סיים עדותו בעמ' 29
17 לתמליל ההוכחות בטענה שעצם העובדה שהתובע הסתובב עם אפשטיין
18 מלמדת שהוא היה מעורב בפעילות הפדופילית של אפשטיין). ובכן, זו ממש
19 אינה הוכחה חותכת בפני עצמה לכך שגם התובע היה מעורב בפעילות פדופילית
20 והיא גם אינה ראייה טובה או מספיקה. לכל היותר, זו יכולה להיות ראייה
21 נסיבתית אפשרית, שעשויה להשלים או לחזק ראיות אחרות, ככל שקיימות
22 (אך לא קיימות כאלו ולכל הפחות לא הוצגו כאלו), אולם עובדה/ראיה זו לבדה
23 ובהיעדר ראיות אחרות היא ודאי אינה מספיקה בשום אופן.
- 24
25 7.2.3.5. התובע העיד בפניי באופן עקבי, נחרץ ומפורט, שלא נסתר ע"י הנתבע, כי
26 הוא לא לקח שום חלק בפעילות פדופילית של אפשטיין ואף לא היה מודע לה
27 בזמן אמת, בטרם התפרסמו האישומים הקשים נגד אפשטיין. עם זאת, על
28 האמת להיאמר – הוכח לפניי שהתובע התנהל בכל הנוגע לאפשטיין בזמן אמת
29 באופן מעורר תמיהה: התובע העיד כי בחר להמשיך לקיים קשרים חברתיים
30 ועסקיים עם אפשטיין, גם לאחר שהתובע התוודע לכך שהאחרון הורשע
31 בארה"ב בעבירת מין וריצה עונש לגביה (שנים בטרם חידוש החקירות
32 הפליליות נגדו שלהלן), עובדות שהתובע היה מודע להן שנים בטרם חידוש
33 החקירות הפליליות שלהלן. התובע התנתק מאפשטיין רק בעקבות פתיחת
34 החקירות הפליליות החוזרות שנערכו לאפשטיין בשנת 2019. התובע הסביר את
35 בחירתו להמשיך לקיים קשרים כאמור עם עבריו מן מורשע באותה תקופת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1 ביניים, בכך שהאליטה בארה"ב קיבלה גם היא את אפשטיין, אפשרה לו לחזור
2 לשגרה ולא הוקיעה אותו (בבחינת מה שטוב לאותה אליטה טוב גם לתובע).
3 הסבר זה אינו מספק במישור הנורמטיבי הכללי, במיוחד על רקע העובדה
4 שהתובע טוען שהוא לא בירר ולא ידע בזמן אמת פרטים מלאים על אותה
5 הרשעת עבר, שהוא היה מודע לקיומה, ובמיוחד שלא היה מדובר בחברות
6 אמיצה וממושכת בין השניים, כגון חברות שהחלה בילדות. לטעמי, על דמות
7 ציבורית כה נכבדה, מובהקת ומזוהה כמו התובע היה להיזהר ולהקפיד היטב
8 בקשריו ובבחירת האנשים עמם הוא בא במגע חברי ועסקי, לבל ידבק בו או
9 יתעורר ספק אם דבק בו רבב הקיים בהם. שאלתי שוב ושוב את התובע, גם
10 בדיון קדם המשפט וגם בדיון ההוכחות על כך, ותשובותיו, שאודה שלא היו
11 מספקות עד הסוף, התמצו באותו נרמול של האליטה בארה"ב בתוספת אמירה
12 שאפשטיין היה "איש שרמנטי" (ראו בעמ' 8 לתמליל הקדם וכן בעמ' 13-14
13 לתמליל ההוכחות). אך קיים כמובן מרחק גדול בין בחירתו הבלתי מובנת עד
14 הסוף והבלתי מוצלחת של התובע להיות ולהישאר בקשר עם אפשטיין לבין
15 המסקנה שבחירה זו מהווה בהכרח ראייה שגם התובע היה מעורב בפעילות
16 פדופילית, כמו אפשטיין. ולכן, אין בדבריי האחרונים האלה כדי להועיל לנתבע
17 או כדי לפגוע במסקנתי הכללית הנ"ל בדבר אי-הוכחת אמת בפרסומי הנתבע.
18
19 7.2.3.6 בדיון ההוכחות התברר כי הנתבע פרסם גם על כתב הטלוויזיה גיא פלג
20 פרסום העוסק בשאלת היותו של גיא פלג פדופיל כביכול. הנתבע סיפר כי
21 מתנהלת בעניין זה תביעה משפטית מקבילה (של גיא פלג נגדו) שהוא מעדיף
22 שלא להיכנס אליה, הוא הודה בפרסום רלוונטי מסוים, אך סיג ואמר כי לא
23 התיימר בפרסום לכנות ואינו מכנה את גיא פלג פדופיל. ובכן, עצם העובדה
24 שהנתבע משמיע (גם אם באופן מסויג וגם אם רק כשאלת תם כביכול) טענת
25 פדופיל בלתי נכונה (לדבריו שלו) על אדם אחר, מלמדת שהנתבע מרשה לעצמו
26 להשתמש בביטוי הקשה "פדופיל", לא רק בהקשר של התובע, ללא ביסוס
27 ולמעשה כסוג של מילת גנאי בלבד, ולא כתיאור של אדם בעל סטייה מינית
28 פתולוגית מוכחת ומאובחנת.
29

30 **8. לא מתקיימת הגנת תום לב שבסעיף 15(4) לחוק – לא הוכח שהנתבע ביצע הפרסומים בתום**
31 **לב תוך הבעת דעה על התנהגות התובע בתפקיד ציבורי או בקשר לעניין ציבורי**

32
33 8.1. מן האופן שבו טען הנתבע את טענותיו, כאמור מעלה, ניכר שהוא משליך יהבו על הגנה
34 חוקית זו בעיקר (ואולי בלבד).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24-10-2560 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני :

1

2 8.2. ניתוח מכלול הפרסומים והראיות הביאני למסקנה, לפיה לא הוכחו תנאי ההגנה, כמפורט

3

להלן :

4

5 8.2.1. ניכר היטב שהפרסומים, תוכנם, צורתם, כמותם ומשכם, נועדו בעיקר לבזות

6

ולהשפיל את התובע, ולמעשה, להוקיעו כדמות שלילית ומכוערת ביותר, להבדל

7

מפרסומים שמטרתם לעורר שיח ענייני וביקורתי, גם אם חריף. ראו בעניין זה את

8

הלכת בית המשפט העליון ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר** (פורסם

9

בנבוף 12.11.2006), פסקה 20 לחוות דעתה של כב' השופטת עדה ארבל.

10

11 8.2.2. ניכר היטב שהפרסומים חרגו בהרבה מן המידתי והסביר. הוכח היטב שהנתבעממש

12

עובד מדי יום ובמשך שנים בלהוקיע את התובע, באמצעי פרסום שונים, והדבר חורג

13

בהרבה ממטרה לגיטימית של העלאת והבאת ביקורת על התובע למודעות הציבור.

14

ראו גם בעניין זה את הלכת בית המשפט העליון ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נ'**

15

אמנון דנקנר (פורסם בנבוף 12.11.2006), פסקה 32 לחוות דעתו של כב' השופט

16

אליעזר ריבלין.

17

18 8.2.3. בשונה מפרסומי פדופיל, שלגביהם אני מתרשם שהנתבע מאמין בכל ליבו (ובעיקר

19

רוצה להאמין בכל ליבו) באמתותם, ולכן לכאורה הדבר מלמד על תום לב רלוונטי

20

סובייקטיבי שלו, הרי שלגבי פרסומי בוגד, הנתבע שכח בכלל שפרסם אותם וטען

21

בדיון ההוכחות שהתובע משקר בכך שמייחס לו אותם (ורק אח"כ אישר שכן פרסם

22

אותם), ולכן ממילא לא ניתן לדבר על שום תום לב רלוונטי שלו בפרסומיהם.

23

24

9. לא הוכח שמדובר בתביעה בררנית

25

26 9.1. התובע הוכיח באופן מספיק וסביר, כי הסיבה שבגללה הוא לא תבע את הגורמים שפרסמו

27

את פרסומי הרקע בחו"ל היא ייעוץ משפטי קונקרטי שקיבל מיועציו המשפטיים, לפיו אין

28

לו עילת תביעה אפשרית עפ"י הדינים המקומיים הרלוונטיים, והנתבע לא סתר זאת.

29

30

9.2. בנוסף, הוכח שהתובע כן תבע, בעילות תביעה דומות, מפרסמי דיבה ישראלים נוספים

31

ורבים, פרט לנתבע ובמקביל לתביעה שבנדון.

32

33

34

35

36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2560-10-24 ברק נ' למברטו

תיק חיצוני:

1

10. לא הוכח שמדובר בתביעת השתקה

2

3

10.1. לא נטען, לא הוכח ולא התרשמתי שמתקיימים תנאי טענת הגנה זו, ולו מהטעם

4

שהוכחה עילת תביעה טובה, הוכח שאין כל טענת הגנה אחרת ושאינ מדובר בסכום תביעה

5

כה מופרז וחסר פרופורציה, ביחס לפרסומים הדיבתיים הכה רבים וכה קשים.

6

7

סיכום

8

9

התביעה מתקבלת, באופן חלקי.

10

אני מוצא לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק ע"ס 100,000 ₪, בהתחשב בריבוי

11

הפרסומים, בתוכנם הקשה ובעובדה שהנתבע, לא רק שאינו מביע חרטה והתנצלות על הפרסומים,

12

אלא חוזר והצהיר בפניי כי ימשיך גם בעתיד לבצע פרסומים דומים על התובע, והוא ביצע אותם גם

13

במקביל לבירור התביעה.

14

15

הנתבע ישלם לתובע את הסכומים הבאים:

16

17

1. סך של 100,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (1.10.2024) ועד

18

יום התשלום המלא בפועל.

19

20

2. סך של 20,000 ₪, כסך כולל בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד גם יחד, בצירוף הפרשי הצמדה

21

וריבית כחוק מהיום ועד יום התשלום המלא בפועל.

22

23

המזכירות תשלח את פסה"ד לצדדים ותסגור את התיק.

24

25

ניתן היום, כ"ה אדר תשפ"ו, 14 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

26

27

אבי כהן, שופט

28

29

